

La sort d'en Murfi

PEP MOLIST

Il·lustracions de Christian Inaraja

La sort d'en Murfi

PEP MOLIST

La sort d'en Murfi

Il·lustracions de Christian Inaraja

edebé

© Text: Pep Molist, 2022
© Il·lustracions: Christian Inaraja, 2022

© Ed. Cat.: Edebé, 2022
Passeig de Sant Joan Bosco, 62
08017 Barcelona
www.edebe.com

Atenció al client: 902 444 441
contacta@edebe.net

Directora de Publicacions: Reina Duarte
Editora de Literatura Infantil: Elisenda Vergés-Bo
Disseny de la col·lecció: Book & Look

1a edició, febrer 2022

ISBN: 978-84-683-5613-6
Dipòsit legal: B. 16073-2021
Imprès a Espanya
Printed in Spain
EGS - Rosari, 2 - Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 917 021 970 / 932 720 445).

*Quan va ser prou gran per travessar el carrer
sense donar la mà a l'avi, un matí es va aixecar
d'hora, va sortir del poble i sense pensar-s'ho
gens va enfilat el camí misteriós i va caminar
sempre endavant.*

GIANNI RODARI, «El camí que no duia enlloc»,
fragment del llibre *Contes per telèfon*.

Hi havia una vegada en Murfi...

A bans de néixer, tothom deia que en Murfi arribaria amb els cabells rossos i els ulls de color blau, com els de tota la seva família.

Però en Murfi va néixer amb uns cabells i uns ulls tan negres com aquella pedra anomenada atzabeja.

La seva mare va exclamar:

—És la llei de Murphy!

—I tant! Mai millor dit —va afegir el pare—.

Oi que és aquella llei que diu: *Si alguna cosa pot sortir malament, sovint surt malament?*

—És ben bé així, però, ara, no ens posem gens tristos, Martí. Val a dir que aquesta és la criatura més preciosa del món! —va proclamar la mare.

—I tant! Mai millor dit, Judit —va exclamar el pare.

